

Sygn. akt XII Ga 999/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie XII Wydział Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- SO Bożena Cincio-Podbiera/spr./

Sędziowie : SO Agata Pierożyńska

SO Jacek Hanszke

Protokolant: osobiście

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2021 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. Ł.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 28 maja 2019 roku, sygn. V GC 2530/17/S

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że nadaje mu brzmienie:

„1.zasądza od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda P. Ł. kwotę 570,84 zł / pięćset siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt cztery grosze/ z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty;

2.zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej koszty procesu w kwocie 806,96 zł /osiemset sześć złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy/;

3.nakazuje ściągnąć od powoda P. Ł. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie kwotę 313,77 zł /trzysta trzynaście złotych siedemdziesiąt siedem groszy/ tytułem kosztów opinii biegłego;

4. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie kwotę 42,79 zł /czterdzieści dwa złote siedemdziesiąt dziewięć groszy/ tytułem kosztów opinii biegłego”;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej koszty postępowania apelacyjnego w kwocie 201 złotych/ dwieście jeden złotych/.

SSO Jacek Hanszke SSO Bożena Cincio-Podbiera SSO Agata Pierożyńska

XII Ga 999/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 maja 2019 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie uwzględnił powództwo P. Ł., zasądzając od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwotę (...),04, zł a oddalając je w pozostałym zakresie. Sąd Rejonowy przy uwzględnieniu treści art. 822 § 1 k.c., art. 6 k.c., art. 361 § 1 i § 2 k.c. uznał powództwo w zakresie kosztów najmu pojazdu zastępczego, przyjmując za usprawiedliwiony czas 27 dni najmu przy stawce 86,10 zł za dobę brutto to jest przy uwzględnieniu stawki wskazanej przez ubezpieczyciela, co przy uwzględnieniu dokonanej przez stronę pozwaną wypłaty zaowocowało zasądzeniem kwoty 1033,20 zł. Uznał też Sąd Rejonowy za usprawiedliwione żądanie dopłaty do kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu w kwocie 570,84 zł, kierując się w tym zakresie opinią biegłego sądowego. Za uprawnione uznał też Sąd Rejonowy żądanie zasądzenia kosztów parkowania samochodu przez 20 dni, ustalając wysokość dopłaty na kwotę 92,50 zł. Zasadził też Sąd Rejonowy od pozwanego ubezpieczyciela kwotę 184,50 zł tytułem kosztów sporządzenia prywatnej ekspertyzy. W tych zakresach Sąd Rejonowy stwierdził, że strona pozwana nie zaferowała dowodu na okoliczność zawyżenia okresu najmu pojazdu, a ponadto, iż okres parkowania auta usprawiedliwiony jest przebiegiem postępowania likwidacyjnego, zaś wykonanie opinii prywatnej usprawiedliwione wadliwą wyceną kosztów naprawy pojazdu, dokonaną przez stronę pozwaną.

Strona pozwana wniosła apelację odnośnie kwoty 1310,20 zł, zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. błędną ocenę materiału dowodowego i w konsekwencji uznanie, że przedstawiona przez powoda faktura za najem pojazdu zastępczego oraz karta naprawy są wystarczającym dowodem do wykazania zasadności okresu najmu pojazdu zastępczego i zasadności okresu pozostawienia uszkodzonego pojazdu na parkingu. Podniosła zarzut naruszenia art. 6 k.c. przez przyjęcie, że powód udowodnił, iż konieczny i zasadny okres najmu wynosił 27 dni, a konieczny i zasadny okres parkowania 20 dni oraz zarzut naruszenia art. 361 k.c. przez uznanie, że koszty opinii prywatnej pozostają w związku przyczynowo-skutkowym ze szkoda, choć opinia ta została zlecona przez przedsiębiorcę, który dla zysku nabył wierzycelność. W apelacji podniesiono, że w tabeli naprawy nie wskazano, iż zakład naprawczy dysponował kalkulacją naprawy zaakceptowaną przez stronę pozwaną od dnia 24 października 2016 roku czyli przed przyjęciem pojazdu do naprawy, która rozpoczęła się w dacie 28 października 2016 roku. Zdaniem strony skarżącej już od dnia 24 października 2016 roku zakład naprawczy mógł podjąć się zamówienia części zamiennych i zorganizować pracę tak by pojazd został naprawiony w najkrótszym terminie. Podniesiono też, że zakład naprawczy swój własny kosztorys wysłał dopiero w dniu 2 listopada 2016 roku co prowadzi do wniosku, że ponad uznane przez ubezpieczyciela 15 dni najmu zastępczego, dalszy czas najmu pozostał nie uzasadniony i nie udowodniony. Odnośnie kosztów ekspertyzy prywatnej strona apelująca podniosła, że jej wykonanie nie było obiektywnie uzasadnione i konieczne i koszty te zostały poniesione przez powoda- przedsiębiorcę bezcelowo bowiem w sprawie mógł być przeprowadzony dowód z opinii biegłego w celu wyliczenia wysokości odszkodowania, która to okoliczność istotnie miała miejsce. Zdaniem strony skarżącej uwzględnienie zakwestionowanych kosztów narusza treść art. 361 § 1 k.c.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest uzasadniona.

Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego III CZP 11/17 koszty najmu pojazdu zastępczego muszą być celowe i ekonomicznie uzasadnione. Powód zatem winien udowodnić, że najem był niezbędny przez okres 27 dni. Biorąc pod uwagę okoliczność, że pozwany ubezpieczyciel przedstawił warsztatowi naprawczemu swój kosztorys w dacie 24 października 2016 roku dowody powoda w postaci karty naprawy oraz faktury za najem nie są dostateczne dla uznania za zasadne żądania pokrycia wynikających stąd kosztów przez cały ten okres. Zważyć bowiem należy, że karta pracy nie zawiera adnotacji o otrzymaniu kalkulacji w dacie jw., zawiera natomiast informacje od drugich oględzinach w dniu 7 listopada 2016 roku. Z dokumentu tego wynika zatem, że od daty przyjęcia pojazdu do naprawy to jest dnia 28 października do dnia 8 listopada nie zostały zamówione żadne części. Zamówienie ujawnione jest dopiero pod datą 8 listopada, przy rozpoczęciu naprawy w dacie 15 listopada, a jej zakończeniu w dniu 23 listopada. Słusznie zatem podnosi strona apelująca, że skoro warsztat posiadał kosztorys ubezpieczyciela już 24 października to mógł przystąpić do organizacji części zamiennych i przyjąć pojazd do naprawy po zakończeniu tych czynności. Z dokumentu tego także wynika, że kosztorys zakładu naprawczego został wykonany 31 października czyli w trzecim

dniu od przyjęcia samochodu. Sama zaś na prawa trwała 7 dni. W tych okolicznościach nieuprawnione jest przyjęcie za usprawiedliwiony całego okresu najmu pojazdu zafakturowanego przez powoda albowiem z okoliczności sprawy wynika, że czynności zakładu naprawczego były podejmowane z opóźnieniem, nieadekwatnie do dat otrzymania dokumentów od ubezpieczyciela. Należy też dojść do wniosku, że wobec posiadania kosztorysu (...) pojazd powinien być przyjęty do naprawy dopiero po zgromadzeniu stosownych części, a nie z wyprzedzeniem do tej daty, co doprowadziło do zwiększenia ilości dni najmu, a także parkowania. Strona powoda, wobec zarzutów ubezpieczyciela, nie przedstawiła przy tym dalszych dowodów na okoliczność celowości najmu w rozmiarze 27 dni, choćby w postaci zeznań pracownika zakładu naprawczego czy opinii biegłego dotyczącej usprawiedliwionego okresu najmu /art. 6 k.c./. Okoliczności prawotwórcze winien bowiem udowodnić powód. Roszczenie powoda w tym zakresie jako nieudowodnione podlega oddaleniu.

Równie niezasadne jest żądanie zasądzenia kosztów parkowania pojazdu. Jest to koszt dodatkowy, który musi być usprawiedliwiony szczególnymi okolicznościami. Okoliczności takie nie zostały wykazane. Co do zasady bowiem pojazd winien przebywać w warsztacie naprawczym na czas naprawy nie zaś oczekiwać na naprawę na parkingu. Dodatkowo, ewentualny koszt parkowania wliczany jest w cenę naprawy. I tu powód nie wykazał żadnych okoliczności przemawiających za obciążeniem kosztami parkowania ubezpieczyciela, co oznacza, że nie został wykazany adekwatny związek przyczynowy pomiędzy szkodą a tymi kosztami, generowanymi przez przedsiębiorcę. Zatem i to żądanie pozwu nie podlega uwzględnieniu.

Także niezasadne jest żądanie zasądzenia kosztów sporządzenia ekspertyzy prywatnej. Powód wszak prowadzi serwis napraw samochodów a zatem jest specjalistą w dziedzinie naprawy pojazdów wobec czego sporządzenie przez niego kosztorysu naprawy nie powinno napotykać na jakiegokolwiek trudności. Zlecenie wykonania ekspertyzy czy też, jak wynika z faktury, zafakturowanie na swoją rzecz kosztów sporządzenia kalkulacji serwisowej w żaden sposób nie pozostaje w związku przyczynowym ze szkodą. Powód prowadzi bowiem, jak wspomniano, działalność w tym zakresie i kalkulowanie w celu obciążenia tą kalkulacją ubezpieczyciela, kosztów sporządzenia wyliczenia szkody równoznaczne jest z obciążeniem ubezpieczyciela kosztami własnej działalności gospodarczej. Takie żądanie wymyka się konstrukcji odszkodowania zawartej w kodeksie cywilnym i sprowadza się do generowania kosztów na potrzeby procesu.

Reasumując, wobec trafności zarzutów apelacji Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 par. 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda brakujące koszty naprawy w kwocie 570,84 zł a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., zaś o kosztach postępowania apelacyjnego po myśli art. 98 w zw. z art. 108 par. 1 k.p.c. oraz w oparciu o treść Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie albowiem apelacja okazała się trafna w całości.

SSO Bożena Cincio-Podbiera